

SLOVENSKI NAROD.

Izahja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4½ gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Deželni zbor kranjski.

(X. seja dne 18. aprila.)

Predsedoval je dež. glavar Detela. Došle predloge in peticije so se odkazale pristojnim odsekom.

Poslanec Lenarčič je poročal o § 3. letnega poročila „Agrarne razmere“.

Posl. Povše je toplo priporočal, naj se nastavi tretja moč za agrarske operacije.

Posl. Božič je pojasnil, kako škoda ima ljudstvo vsled svoje nevednosti. Pojma o gozdni kulturi ljudstvo nima, še manj pojma pa o gozdno-policijskih določbah.

Radi tega pride ljudstvo često v konflikt, in gozdna kultura zastaja. Ljudje, ki sede v gozdnih odsekih, se ne brigajo niti za kulturo, niti za gozdno-policijske naredbe, ter sekajo, kakor se jim zdi. Čim pride gozdni komisar, pa kazni kar dežujejo, in to prevelike kazni. Komisarji se prav nič ne ozirajo na nevednost ljudstva. Neki komisar je celo cinično rekel: Jaz bom ljudstvo že poučil in sicer z velikimi kaznimi.

Lokalna vlada bi si pridobila zaslug, če bi odložila bič in skrbela za pouk. Kakor zdravnik, naj bi tudi komisarji poučevali zlasti gozdne čuvaje in člene gozdnih odsekov, dež. odbor pa naj izda primerno knjižico.

Vrh tega bi komisarji morali gozde vsako leto pregledovati in pri tisti priliki izpraševati prizadete gozdne osebe. Govornik je predlagal, naj bi vlada poskrbela, da se bode ljudstvo z živo in pisano besedo poučevalo o gozdnih zadevah.

Poročevalec Lenarčič je izrekel pohvalo agrarni komisiji in pritrdil Božičevemu predlogu.

Zbornica je odobrila poročila in sprejela predlog posl. Božiča.

Posl. Lenarčič je poročal o prošnji vasi Breže in Jurjevica za napravo vodovoda. Prošnja se je vzela na znanje.

Posl. Murnik je poročal o peticiji Avgusta Jaka, bivšega pomočnega uradnika za podporo. Dovoljenih je bilo 30 gld.

Posl. grof Barbo je poročal o prošnji vdove ranocelnika, Josipine Janzekovič, za

zvišanje pokojnine. Sklenilo se je, zvišati pokojnino od 150 gld. na 200 gld.

Posl. grof Barbo je poročal o prošnji dr. Divjaka, zdravnika na Studencu, za odškodnino za stanovanje, za zvišanje personalne doklade in določitev dopusta. Dovolila se je odškodnina za stanovanje 200 gl., prošnja za doklado se je odklonila in določitev dopusta prepustila dež. odboru.

Posl. grof Barbo je poročal o prošnji primarija dr. viteza Bleiweisa za nagrado za delovanje v hiralnici in se je dovolilo 200 gld.

Posl. grof Barbo je poročal o prošnji vdove blazniškega zdravnika Josipine Preinčeve za podaljšanje vzgojnine 50 gold. Sklenilo se je prošnji ugoditi za tri leta.

Posl. Kalan je poročal o prošnji županstva v Krškem za podporo za ondotno bolnišnico. Poročevalec je predlagal, naj se podpira bolnica s tem, da se vzdržuje zdravniška moč s 700 gl., in da se vzdrževanje bolnice izjemno dovoli 1000 gld. predujema. To pa le, ker deželi za zgradbo ni bilo ničesar dati.

Posl. Pfeifer je priporočal vladi, naj bolnici prizna pravico javnosti.

Poslanec Kalan je poročal o prošnji zdravstveno okrožnega zastopa v Črnomlju za podporo za zgradbo okrožne bolnišnice. Sklenilo se je, dovoliti za zgradbo 1200 gl.

Posl. Ulm je poročal o prošnji županstva v Slavini, da bi deželni hidrotehnik izdelal načrte za napravo vodovodov in vodnjakov v vaseh Slavina, Koče, Rakitnik, Grobišče in Žeje. Prošnja se je odstopila dež. odboru.

Posl. Ulm je poročal o prošnji županstva v Trebnjem za uvrstitev obč. ceste od Trebnjega v Rančjeselo in od Dolenje Nemškevasi do Trebelnega mej okrajne ceste, in o prošnji županstva v Trebelnem za uvrstitev obč. ceste od Trebelnega čez Česnjice proti Poljanom mej okrajne ceste.

Po nekih pojasnilih posl. dr. Žitnika je bilo sklenjeno naročiti dež. odboru, da stopi v dogovor z interesi.

Posl. Ažman je poročal o letnega

poročila § 8. A „ljudske, srednje in visoke šole“. Odsek se je bavil posebno z odlokom dež. šolskega sveta, s katerim se je v Toplicah upeljal pouk nemščine že s 1. razredom. Proti temu se je dež. odbor pritožil na ministerstvo in odsek se je popolnoma pridružil dež. odboru. Istotako se je bavil odsek z nezasišanim postopanjem dež. šolskega sveta, ki je vpeljal nemščino kot obligatni predmet na vseh štirirazrednicah.

Poročevalec je predlagal, naj se izreče obžalovanje radi tega postopanja šolske oblasti.

Posl. Hribar je povdarjal, da, primerjajoč poročilo o šoli v Zagorju s poročilom o obligatnem pouku, se vidi veliko protislovje v izjavah šolskega oblastva. V tem, ko zastopa šolska oblast pri zagorski šoli mnenje, da mora biti merodajna izjava krajnega šolskega sveta, stoji pri točki o obligatnem pouku nemščine na vseh štirirazrednicah na stališču, da mnenje krajevnega šolskega sveta na pride v poštev.

To je tako protislovje, da ga je treba pribiti. Dež. šolski svet se pri odločbi glede obligatnega pouka nemščine sklicuje na sklep, da naj bodeta oba dež. jezika obligatna v vseh srednjih šolah. Čuditi se je, kako si predstavlja dež. šolski svet nalogo ljudskega šolstva in kako nalogo srednjega šolstva. Glede ljudskih šol je merodajen samo ljudskošolski zakon. Protislovje je vendar, če se v jednih odločbah dež. šolski svet sklicuje na sklepe dež. zbora, v drugih pa jih prezira. Pač obžalovati je, da vlada, čuvarica zakonov in avtoritete, na tak način postopa. Govornik je predlagal, naj se vzame točka o obligatnem pouku nemščine na znanje s protestom proti nezakonitemu postopanju dež. šolskega oblastva.

Deželni predsednik baron Hein je izjavil, da v Hribarjevem govoru ni nobene logike in povedal, da se deželna šolska oblast ozira na sklepe deželnega zbora samo tedaj, kadar se z njimi strinja, sicer pa trdi, da deželni zbor sploh nima pravice protestovati. (Posl. Kalan: Samo pravico plačevati imamo.)

Posl. Hribar je z vso odločnostjo zavrnil izvajanja vladnega zastopnika in temu dokazal, da prav deželni šolski svet nima pojma o logiki. Pri zagorski šoli je izjavil, da se na odpor zato neče ozirati, ker je krajni šolski svet za uvedenje nemščine, pri točki o splošnem obligatnem pouku nemščine na štirirazrednicah pa se na protest zato ne ozira, ker se mu to ne zdi vredno. Dolžnost deželnega šolskega sveta bi bila, da je krajne šolske svete vprašal za njih mnenje glede obligatne nemščine. Tega ni storil. Iz tega se vidi, da pozna logiko samo takrat, kadar gre za nemški jezik, da pa je ne pozna, kadar gre za slovenščino. Znašilno je tudi, da se nam kar naravnost pove, da deželni zbor nima ničesar govoriti, da dežela sme pač plačevati za šolstvo, sicer pa mora molčati. Tega deželni zbor ne sme trpeti, da bi se preko njegovih želja prehajalo na dnevni red. Deželni zbor ima svoj izvršilni organ, to je deželni odbor, in ta ima dolžnost, da protest deželnega zbora predloži vladi. Tudi se je deželni predsednik skliceval na to, da je deželni zbor glede pouka nemščine storil dva nasprotujoča si sklepa. Veljaven je samo tisti sklep, ki je bil zadnji storjen. A da ga vlada ne vpoštevata, to je dokaz, kako deželni zbor bagatelizuje.

Posl. dr. Schaffer je zagovarjal stališče deželnega šolskega sveta. Dejal je, da se je glede obligatnega pouka obeh deželnih jezikov doseglo neko porazumljenje, ki je primerno željam in potrebam prebivalstva ter zagotavlja obema jezikoma jednako vrednost. V Zagorju so bile v šoli vedno take razmere, kakor sedaj. Deželni zbor ne more protestovati, ker stvar sploh še ni dognana, in je mogoče, da pritrdi ministerstvo deželnemu odboru.

Poroč. Ažman je pojasnil, da se je slučajno zgodilo, da se je deželni zbor svoj čas postavil na stališče vlade, katero stališče pa je pozneje izrečno opustil.

Posl. Hribar je v faktušnem popravku nasproti dr. Schafferju konstatiral, da se njegov protest ne nanaša na zagorsko

Občudovati je mnogovrstnost in finost v izrazu, gladkočo verzov in neprisiljenost pripovedovanja v celi zbirki, krasno dikcijo, nobleso štila. Bralcu vidi se, kakor bi se sprehajal po steklenem rastlinjaku, polnem mamilnega, najrafiniranejšega izbranega eksotičnega cvetja. Vsekakor se mora Zupančiču mnogo originalnosti v izvajanju svojih poemov priznati, on ve, kako snov ima pred seboj in kako jo mora obdelati, da ima dovoljni učinek.

Zakaj je pesnik naslovil tretji del svoje zbirke „Steze brez cilja“, ni mi jasno. Ali naj bi to značilo nekak prehod njegovega razvoja iz prvih dveh poglavij v prihodnje, ne vem — kratko malo, resnica je, da ta šopek prva dva v mnogem nadkriljuje.

Dočim se je doslej semtertja udajal sentimentalnosti, opusti v tem spevu iz večine preobložene forme, in se pokaže z vsemi prednostmi lepega svojega talenta. Nežen, kakor iz ust nedolžnega otroka, vesel in jasen, glasi se ljubki ton teh verzov. Istotakov vtisk napravi zbirka „Jutro“. Te granese napisal je vse poet, pravi poet, kolikor ga je; napisal je to, kar je čutil in mislil, še več, kar je videl, kar doživel, — njegova pesen prilagodi se otročji duši, kakor bi čul govorečo braškrbno deco, kakor bi slišal vrikajoče svoje kreposti in zdravja se veselo

more imeti nikake ideje. Seveda, ako poleg izražanja čustev ima še idejo, tem boljše. Kako divno se sklada na pr. oboje na strani 16. v 3 velikonočnem sonetu! Kdor tega ne čuti, ali vidi celo v tem blasfemijo — tega prepričavati ne bodem poskušal. Potem mu kratko malo nedostaje tiste strune, da bi zazvenela, na katero je udaril pesnik v tej pesni.

Izmed ostalih proizvodov tega oddelka omeniti bi bilo še one na str. 17. Ne samó v fino izbranem in prikladnem ritmu je Zupančič mojster, mojster tudi v krasoti jezika —

„In vstajali so in rajali so pred mano dnevi minoli. Solnčne žarke v laseh, Plamene v očeh So šli svojo svetlo pot“.

Od „Albertine“ se „Zimski žarki“ mnogo ne ločijo. Tudi tu je pesnik pogosto nejasen, gostobeseden, topi se v sladkih besedah in vrti se v izbranih epitetih. Najboljša izmed teh je na str. 32.

Do sedaj in uprav tako pozneje skuša pogosto peti in slikati z besedami, — slikal pa bi rad z ritmom, s petjem. Dasi odobravam to do neke meje — saj sem kritik, imejoč „nazore“ — vendar velja tudi tu — sunt certi denique fines. Ako so tudi, kakor povsodi; prehodi iz umetnosti v umetnost — vendar sodi pesniku pero — in slikarju kist v roke!

prvenci pesnikove muze. Često jo zalotimo na prisiljenih tropah in figurah, da naravnostnem vzhitevanji za njimi. Izmed mnogih jako posređenih epitetov, rabi tudi nenavadnih množico, — a bodi mu povedano na čast: nikdar ne nerodnih in trivialnih, (roža mogota, rosa tiha, vzdihni noči, prostost šumi, glasovi plapolajo, melodije zvezd itd.)

V tem oddelku podvrgel se je pesnik najznačilnejše uplivi one smeri, kateri vele literati „misticizem“ in „simbolizem“. Priznati mu moramo celo, da se mu je posnemanje te smeri jako posrečilo — žal, na rovaš splošne jasnosti in preglednosti pesnj njegovih. Tisto vporabljanje „lilijastih kelihov in mističnih rož“ itd.“ je afektirano, nenaravno, in smešno. Poleg tega postane dolgočasno, ker se večkrat ponavlja — — in končno ni niti ne — originalno.

Tako tudi najdemo tu in tam naravnost neumevne in brezvsebne igrave v knjigi, ki bi bile lahko izostale. Ne zahtevam v vsaki pesmi pouka, ideje, morale in kaj še vsega — tudi dajem prostora najširšemu razlaganju v liriki — a pesen ne sme nikdar biti toliko nejasna, da se lovi v samem zvenenji besed brez vsake vsebine. Zupančičeve pesni so iz večine to, čemur pravi Nemeo „Stimmungsgedichte“, — čustvovanje ni bilo še nikdar kritično mišljenje, torej tudi nima in ne

LISTEK.

Nov pesnik.

(Oton Zupančič: „Čaša opojnosti“. Založil L. Schwentner, Ljubljana 1899. Tiskala „Narodna Tiskarna“ 8°.)

Spisal dr. J. Robida.

(Dalje.)

Isto in isto pa trde skoro o vseh ostalih proizvodih. Nekdo jim je povedal, spominjajoč se menda še literarnih načel iz gimnazijske svoje dobe — da mora vsaka pesem imeti svojo idejo. In teh borih idej ne mogo zaslediti, pa naj jih iščejo z Diogenovo svetilko pri belem dnevu okrog po beli Ljubljani. Gospod Zupančič, kupite si vendar kako poetiko, potem stoprv začnite!

Razdelil je pesnik svojo zbirko (filistri pogrešajo kazala!) v več oddelkov: Albertina — Zimski žarki — Steze brez cilja — Seguidille — Bolne rože — Jutro — Romance. Kot naslov, neprikladen in prisiljen, izbral je pesnik knjigi „čša opojnosti“.

Poglavje „Albertina“ opeva nam mlado pesnikovo ljubezen — tiho plamtečo, a malo strastno in izrazovito ljubezen sanjarjenja med gredicami in vzdihovanja v noči, pogosto nejasno, samemu sebi neumevno čustvovanje. Mislim, da so to

šolo, nego na uvedbo obligatnega pouka nemščine na vseh štirirazrednicah, in dalje je konstatoval, da se niso izrekli vsi krajni šolski sveti v vladnem smislu, in da ima sploh vsak zase pravico odločevati o jezikovni uredbi dotične šole.

Zbornica je vzela poročilo na znanje in to s protestom, kakor ga je predlagal posl. Hribar.

Nadalje je pri točki o slovenskih šolskih knjigah bil sprejet predlog posl. Hribarja, naj prosi deželni odbor ministerstvo, da dovoli ali popolen ali vsaj delen dopust tistim profesorjem, ki spisujejo slovenske učne knjige za višjo gimnazijo.

Posl. Klein je poročal o letnega poročila § 8. B. „obrotni poduk“ in po obširnejšem pojasnitvi nasvetoval, naj se vzame na znanje.

Posl. Kalan je nasvetoval, naj se priredi obrtna razstava, in naj dežela podpira ustanovitev obrtnih sodišč.

Posl. Hribar je rekel, da to, kar je Kalan glede razstave nasvetoval, ni novo. Mej mestno občino in mej obrtno-tehnološki muzejem je že vse dogovorjeno glede obrtne razstave, in je tudi trgovinsko ministerstvo obljubilo izdatno podporo. Priporočeno je bilo z merodajne strani, naj se z razstavo motorjev priredi tudi kmetijska in obrtna razstava. Žal, da je kmetijska družba odrekla sodelovanje; trgovinska zbornica pa se ni odgovorila. Ako kdo, je tudi deželni zbor poklican, podpirati tako razstavo. Če bo dežela kaj prispevala, bo tudi kmetijsko družbo in trgovsko zbornico pridobiti za sodelovanje. Govornik je nasvetoval, naj se Kalanov predlog odkaže finalnemu odseku.

Posl. Murnik je pojasnil, da se je o prireditvi razstave že obširno razpravljalo, a da je deželni zbor takrat določil tako piclo podporo, da nobena korporacija ni hotela prevzeti prireditve. Tehnološki muzej prireja razstave strojev, a zunaj Češke, se stroji ne prodajajo, in tudi ni obiskovalcev. A tudi še tako majhne razstave ni možno stresti iz rokava. Kmetijska družba je odrekla svoje sodelovanje le zato, ker nima sredstev, da bi priredila razstavo, a tudi če bi bilo sredstev, se letos ne da nič več storiti.

Posl. dr. Schaffer je nasvetoval, naj se Kalanov predlog glede obrtne sodišča odkaže upravnemu odseku.

Predloga Kalanova sta se odkazala finalnemu in upravnemu odseku.

Posl. Schweiger je poročal o letnega poročila § 8. C „Kmetijska šola na Grmu“ in malo napadal vodstvo.

Po nekih pojasnitvah posl. Povšeta se je poročilo vzelo na znanje.

Koncem se je bil izvoljen odsek za posvetovanje o komasacijskem zakonu. Izvoljeni so bili poslanci: grof Barbo, Jelovšek, Kajdič, Lenarčič, pl. Lenkh, baron Lichtenberg, Povše, dr. Tavčar in Višnikar.

kmetskega fanta. Z najpriprostejšimi sredstvi oriše, označi Zupančič svoje podobe — ne globoko, ne psihološko —! Kaj more on za to, da ima dar, tako pevati, tako pisati?! Razmišljal ni o tem, kako naj bi pisal — (in kedar je to storil — in se zanesel na tuj upliv — takoj spoznaš nelastno blago) — ali on je pesnik najvinnosti par excellence, pesnik priprostosti, brez vsake umetne prisiljenosti v mišljenju, — brez vsake refleksije, pa tudi seveda posebne čuvstvene globine. Kako izborna zadene ton otroških pesmij v oranži str. 37! — kako dovršeno v „Gini“ str. 89! — Prava moč njegova pa je v idili. V tem žanru je Zupančič v Slovincih brez ugovora največji mojster. Kako zelo prevladuje ta posebnost njegova, vidi se vseskozi; — Zupančič ne bi mogel napisati visokobobneče ode, ne temne balade, ne grizoče satire — ne ognjevite romance. Vse in vseskozi prešinja idila. To njegovo pesniško ustvarjanje je tudi naravna posledica načina njegovega opazovanja; pesnik nikjer ne dodaja, nikjer ne primerja, nikjer više ne upravlja in ne asocijuje uzrtih prizorov. Radi tega so tudi vse opisane situacije tako neprisljane in naravne — seveda premnogim bralcem uprav radi tega, ker snuje pesnik brez vsakega lastnega komentara in kritike — tudi nejasne.

(Dalje prih.)

V Ljubljani, 18. aprila.

Kaj namerja vlada?

Češko časopisje se bavi v poslednjem času s tem vprašanjem. „Politik“ trdi, da se skljuje državni zbor v septembru ter se loti jezikovnega zakona, kateri predloži vlada. Parlament bode izvolil najprej člene delegacij, ki se snidejo takoj po volitvah. Mej tem pa bode vlada poskušala, spraviti parlament k delu. „Ker ni vprašanje nagodbe z Ogersko z jezikovnim vprašanjem in nikakizvezi, se je nadejati, da se dožene nagodba, bodisi parlamentarnim ali izvenparlamentarnim putem, šele potem, ko se — srečno ali brezuspešno — konča vladna akcija glede jezikovnega zakona“, piše „Politik“. Zajedno poroča omenjeni list, da skljuje vlada zaupne možne desnice, zlasti Čehe, da se posvetuje z njimi glede jezikovnega zakona. Pri tem bode vlada predložila zaupnikom tudi zahteve Nemcev. To se more zgoditi šele v maju, kajti dotlej bo program Nemcev baje dogotovljen.

Nemci in češki deželni zbor.

Proti pričakovanju Nemcev je pozval višji deželni maršal češki, knez Lobkowitz, nemške deželne poslance, ki vzdržujejo abstinenco, naj pridejo v deželni zbor, sicer izgube njihovi mandati tekom štirinajstih dni svojo veljavo in se razpišejo nove volitve. Sedaj imajo večino nemških mandatov v svojih rokah nemški naprednjaki, ki so nerazmerno zmernejši kot nemški radikali. Pri novih volitvah bi — tako se zatrjuje v radikalnih listih — dobili večino mandatov gotovo radikali v svoje roke, ki bi začeli še v deželnem zboru obstrukcijo. Kakšen namen ima torej vlada pri tem, da hoče imeti nove volitve? To je namreč gotovo, da se naprednjaki v deželni zbor ne vrnejo. „Grazer Tagblatt“, to radikalno glasilo štajerskih opozicionalcev, trdi, da hoče vlada z novimi volitvami veliko neslogo mej češkimi Nemci še povečati in pohujšati. Zajedno se hoče prepričati, ali imajo naprednjaki še kaj veljave, in ali so radikali res tako močni kakor sami trdijo. Po izidu novih volitev hoče uravnati vlada svojo taktiko.

Banffy in Tisza proti Széllu.

Nekdanja ministerska predsednika sta se združila proti sedanjemu ter sta začela v ogerski vladni stranki spletkariti proti njemu. „Berl. Tagblatt“ se poroča z Dunaja, da se začne že to jesen „s pomočjo dunajskih zvez“ očitni boj proti Széllu, kateremu Banffy ne more odpustiti, da se mu je moral umakniti. Széll bo moral krepko stati, da ga ne prevrtna ta dva njegova „somišljenika“. „Agram. Tagblatt“ piše, da se Hrvatje sicer ne morejo ešofirati za Szélla, ki ni zanje še ničesar storil, da pa vzbuja Széllova beseda v programskem govoru o „močni Hrvatski“ v srcih Hrvatov vsaj malo nade, da skusi Széll to popraviti, kar sta Banffy in Tisza v političnem in gospodarskem oziru proti Hrvatski zagrešila. Zato je Széll Hrvatom vender še najljubši.

Srbi in Albanci.

„Srb. Novine“ branijo srbsko vlado radi očitanja srbskega časopisja, da se vlada za trpljenje srbskega naroda v Stari Srbiji ne zmeni. „Srb. Novine“ pišejo, da so se nasilstva Albancev proti kristijanom vedno dogajala ter so se vsled tega storili premnogi diplomatski koraki, zlasti l. 1894.; ta nasilstva so se po grško-turški vojni pomnožila, po shodu albanskih vodij v Ipeku pa se je surovost in nedisciplinarnost povečala preko vseh mej. Članek omenja opetovanih izselitev kristijanov v Srbijo, se spominja dogodka v Mitrovici, kjer so bili Srbi ubiti, in kjer so Albanci in Turki celo poslopja oblasti napadali ter grozili s splošnim masakrom kristijanov. Imenovani časopis navaja besedilo zadnje energične note, katero je izročil srbski poslanik v Carigradu Porti. Obljube Porte, da hoče nekaj ukreniti proti divjim Albancem, se niso izvršile. Vzpričo zelo resnih političnih nevarnostij za turško državo pa se je nadejati, da zmaga sultan s svojo previdnostjo in da z ozirom na prijateljske razmere ne bo dovolil, da bi se obžalovanja vredni dogodki v Srbiji sosednji deželi ponavljali. Ako pa se to vendarle zgodi, odklanja Srbija odgovornost za vse posledice.

Revizija Dreyfusove obsodbe.

Bivši francoski minister, posl. Barthou je izjavil pred svojimi volilci v Olovonu, da je revizija Dreyfusove obsodbe neobhodno

potrebna in iz treh vzrokov opravičena. Ti vzroki so: nepravilnosti mej preiskavo, nepostavna izvršitev obravnave ter dokazana kaznjiva dejanja Henryja in Du Paty de Clama. Revizija ni možna smatrati ne za revanche, niti za grožnjo proti vojski, kateri zaupa vsa dežela.

Dopisi.

Z Goriškega 16. aprila. Goriška „grešnica“ vidno hira. Iz vsega se vidi, da se čuti popolnoma oslabiljeno. Dasi se je vidno skrčila, „barka“ le noče in noče iti naprej. Kaj-pak, za življenje je treba hrane, sveže hrane. Naša „prijateljica“ pa pogreva sedaj svojim par naročnikom staro stvarino o učiteljskem vprašanju, ki ji, kakor se vidi, ne da miru. Ne vem, ali si izprašuje grešnica svojo vest, ali se pripravlja za sodni dan v Ljubljani, ali brije norce iz svojih naročnikov. Res, pomilovanja vredni pristaši goriške „prvoborniljice“ in „narodne mučenice“ za svoboda naša prava. Jedna stran obsega pogreto jed o učiteljskem vprašanju, druga nam na drobno opisuje vedenje goriške mularije: kolikokrat se je v tednu slišalo besedo „sklaf“, kje se je pel marameo itd. (neumnosti brez konca in kraja!), na tretji strani posnetki iz drugih časnikov, na četrti inserati — to je tista imenitna goriška boriteljica in glasilo političnega društva „Sloga“. Prosit, gospodje naročniki!! V zadnji številki je povedala svoji čitateljem, da sta bila nedavno na Češkem dva učiteljska shoda. Zamolčala pa je, da so nemški učitelji zahtevali od svojih poslancev, da opuste abstinenco in vstopijo v deželni zbor. Kdo ve, ako bodo tudi nemški časniki radi tega in še drugih ostrih opazk od strani učiteljskega napadali svoje narodne mučenike, ter jih pitali z vladnimi priganjaci, hujskači itd., kakor je storila „Soča“, ko smo mi goriški učitelji zahtevali od naših poslancev, da vstopijo v deželni zbor. Baš včeraj, 15. t. m., se je pokazalo, koliko korist našim poslancom abstinenca. Z glasom nadškofa so italijanski poslanci uganjali v deželnem zboru, kar so hoteli. Upajmo sicer, da Italijani ne bodo mogli v našo škodo izkoristiti tega položaja, marveč da se bodo izkušali sporazumeti z našimi poslanci, ter da nastopi zopet doba složnega delovanja v deželni hiši, ter da dobe tudi učitelji vsaj deloma to, kar jim gre. V kratkem bomo videli!

Občni zbor „Dramatičnega društva“ v Ljubljani

(Konec.)

Blagajnik g. Jos. Prosenec je poročal zlasti: Društvo je imelo v minoli sezoni 201 členu; prejšnjo sezono pa 193 členov, torej več 8 členov. Členarina je iznašala 402 gld., a ni še popolnoma plačana; ostanek 102 gld. je še tirjati. Podpora gledališkega društva je iznašala 626 gld. 5 kr., prejšnje leto pa 759 gld., torej letos manje za 133 gold. Denarnega prometa je bilo 80.101 gld. 18 kr. Gaže drame so znašale 5968 gld. 47 kr., gaže za opero pa 9668 gld. 26 kr., skupaj 15.636 gld. 66 kr. Prejšnje sezono pa 14.090 gold., torej letos več za 1546 gld. 66 kr. V proračunu, katerega je odobril lanski občni zbor, se je stavilo za gaže 14.100 gld., in se je tedaj proračun za celih 1536 gl. prekoračil. Vzrok je iskati v tem, ker se je pozabilo postaviti v proračun razne plače in zvišanja gaž. Opomniti moram pa, da se je že v proračunu, iskazal za sezono 1898./99. primanjkljaj 824 gld. 18 kr. Za repertoar stavilo se je v proračun znesek 1500 gld., iznašal je pa 1705 gld. 85 kr., tedaj več 205 gld. 85 kr. Za garderobo določena svota 1000 gld. prekoračila se je za 431 gld. 45 kr. in je znašala 1431 gld. 35 kr. Utemeljeno je to prekoračenje v tem, ker je intendant uprizorila dve veliki operni noviteti, namreč „Aido“ in „Lohengrina“, kakor tudi Parmovo „Staro pesem“.

Dohodki drame in opere skupaj znašali so 5478 gld. 17 kr., prejšnje sezije pa 4634 gld. 34 kr., tedaj letos več 1443 gld. 80 kr. Od tega dohodkov odpade na dramo 2507 gld. 57 kr., na opero 2046 gld. 27 kr., na abonement 558 gld. 32 kr. in na 3. slavnostno predstavo, za katero je občinski zastop Ljubljanski daroval 500 gld., 300.71 gld. Iz bilance glavne knjige je razvidno društveno premoženje, katero iznaša kon-

cem sezije 4462 gld. 73 kr. mimo 4337 gld. 82 kr. lanskega leta, torej nad 100 gl. več. Bilanca izgube in dobička kaže za upravno leto 1898./99. izgube 1478 gld. 71 kr. Navzlic ogromnim stroškom se je prekoračil proračun tedaj samo za 676 gold. 73 kr.

Slavni deželni zbor dovolil je „Dramatičnemu društvu“ pretečeno sezije 6000 gold. in slavni mestni odbor 6500 gld., za kar jima bodo izrečena na tem mestu zahvala. (Poročilo je bilo sprejeto.)

Na predlog g. Pirca se je izrekla g. Prosenca kot blagajniku in g. dr. Staretu kot nadzorniku garderobe topla zahvala. Glede vprašanja, ali naj se obdrži opera ali ne se je vnela jako živahna debata, katere so se udeležili gg. Prosenec, dr. vitez Bleiweis, ravnatelj Pirc, dr. Tekavčič, notar Gogola in notarski kandidat Kuhar. G. ravnatelj Pirc je na podlagi računskih zaključkov iz prejšnjih sezón dokazoval, da so zadnje sezone vse aktivne, in da provzročajo deficite le dolgovi iz prvih sezón. Dokazoval je tudi, da se gledališče brez opere ne bode vzdržati moglo, ter da je zategadelj bolje, da se slovensko gledališče za nekaj časa popolnoma zaključí. Sklenilo se je naročiti bodočemu odboru, da dobi za 3000 gl. višjo deželno in mestno podporo. Ako se odboru posreči, da toliko zvišanja doseže, se opera obdrži, sicer ne. Ta sklep se je storil z ozirom na proračun, kateri je obč. zboru predložil blagajnik Prosenec, ki izkazuje — za slučaj, da se goji opera in drama skupaj — 24.290 gl. 64 kr. stroškov, pokritja pa le 20.009 gl. 42 $\frac{1}{2}$ kr., torej 4282 gld. 21 $\frac{1}{2}$ kr. primanjkljaja; za slučaj pa, da se goji samo drama, izkazuje proračun 12.215 gld. 64 kr. potrebščin in pokritja 17.509 gld. 42 $\frac{1}{2}$ kr., torej 5293 gl. 78 $\frac{1}{2}$ kr. preostanka. Končno so se vršile volitve.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. aprila.

— **Volilni shod volilcev narodne stranke** bo v nedeljo, dne 23. t. m. ob 11. uri dopoldne v Sokolovi dvorani v „Narodnem domu“. Dnevni red: Nagovor predsednika in poročilo v občinskih zadevah ter o delovanju občinskega sveta v zadnjih letih. — Posamezni nasveti in želje volilcev.

— **Kako agitujejo krščanski socialisti za občinske volitve.** Pišejo nam: Naši krščanski socialisti agitujejo za svoje pristaše na prav „originalen način“. Prav za prav je pa ta način že precej obrabljen, krščanski v dobrem pomenu besede gotovo ni. Sedanji občinski svet jim je trn v obeh in kandidati narodno-napredne stranke so jim skoro sami nepoštenjaki. Ker tem kandidatom ne morejo po poštenu potu priti do živega, obrekujejo jih pri svojih somišljenikih, kar se dá. Namen baje posvečuje sredstva. V nedeljo so nekateri pristaši „krščanske“ socialne stranke v gostilni g. Škerjanca hudo zabavljali na sedanje obč. svetnike in gospoda župana. V tem zabavljanju sta se odlikovala: znani Štefè in učeni gospod Franc Breskvar. Štefè je rabil, govoreč o sedanjih občinskih svetnikih, naravnost surove, barabske izraze, ki pričajo o njegovi visoki omiki in oliki. Breskvar pa je o gospodu županu Hribarju samem sila obrekljivo govoril. Očital mu je, da je podkupljiv, da je sodeležen nekih goljufij in Bog ve, kaj še vse! Gostilničar in drugi so te kvantače sicer opominjali, da naj brzdajo svoje jezike, sicer utegnejo priti še na Žabjak, kjer se kuha poseben ričet za take obrekovalce, toda Breskvar je le dalje in dalje udrihal po županu in po vsem občinskem svetu. Štefeta so končno porinili iz gostilne na cesto, kjer je dobil od raznih strani par prav gorkih klofut, oba pa, Breskvar in Štefè, se bosta morala zagovarjati pred sodiščem zaradi obrekovanja in zaradi razžaljenja časti. Gospodu županu in mestnim odbornikom je osebno poštenje sveta reč, in v tem oziru ne poznajo nikake šale. Ovadba je že storjena, in kaša se na Žabjaku kmalu pristavi k ognju za take ljudi, ki kradejo svojem bližnjemu dobro ime. Krščansko-socialna stranka je torej šla v boj z lažmi in obrekovalcem. Bomo videli, če bo zmagala s tem orožjem. Laž pa ima kratke noge, ne pride daleč — k večjemu na Žabjak. Tako agitujejo nekateri ljubljanski Katiline za nove občinske volitve. Sram jih bodi!

— Nesramno laž priobčil je „Slovenec“ z dne 12. aprila št. 83. Pripoveduje namreč urbi et orbi, kako letajo (!) liberalni in socialnodemokratski agitatorji od hiše do hiše. Resnici na ljubo pa je treba konstatirati, da je že pred dvema mesecema prinesel neki črevljarij iz Vodmata nekako polo k neki hišni posestnici, prosečjo, naj voli g. Š., pismonošo in posestnika v Vodmatu. Pripovedoval je, da je bil kandidatom postavljen g. Š. na nekem shodu od dra. Bleiweisa in — Kregarja (!). Čez nekaj dni pa prinese neki ključavničar iz Vodmata volilno pooblastilo ter pripoveduje, da hočejo župana Hribarja ovreči in družega voliti (!). Seveda se mu pooblastilo ni dalo, in odhajaje prosil je, naj se nikomur ne pove, da je agitiral. — Dne 10. t. m. pa pridejo k isti posestnici „gospodje“ generali Kregar, Erzlin in Štefè sami. Ko slišijo, da je pooblastilo že v rokah narodne stranke, udari se Erzlin po kolenu, zasmeje in pripogne se tako nizko k imenovani posestnici, kakor bi ji hotel nos odgrizniti, ter pravi: „Ali nimate še dovolj davkov? Pa rotovžu ste dali svoj glas? Ženska pa rotovžu dá svoj glas!“ — Oba druga generala pa sta neverjetno zmajevala z glavama. Ko pa vse ni imelo vspeha, odšli so, toda na pragu je Štefè še zažugal, da „spravijo na vsak način opozicijo not“. — Dolgo so še postajali po Martinovi cesti, študirali hišne številke in jih primerjali s svojimi zaznamki. Neki kmetič pa me je vprašal, kakšen „komisijon“ da je to? Shod pri „Majarončku“ je sklenil, da ne postavi kandidata preje, da se spoznajo želje volilcev, na kar je nekdo prosil g. Kregarja, da prevzame jeden mandat. Zvite buče pa so ti pretkani klerikalci. Dokler Kregar ni vseh glasov, kar jih more dobiti, z a-se pobral, dotlej ne postavijo kandidata, ampak šele takrat, ko bode Kregar nehal agitirati, se postavi kandidatom — Kregar sam, in nikdo ne bo mogel reči, da je pobiral po hišah glasove z a-se.

— **Odgovor „Narodovega sodelnika“**, ki je „ukradel“ pismo knezoškofovo. „Ne sodite, da ne boste sojeni!“ Tega svetopisemskega izreka gotovo niso imeli v mislih gospodje okrog „Slovenca“, ko so odgovarjali v sinočnji številki z notico „Čestitamo!“ Zato moram pojasniti jaz, vaš „sotrudnik“, vso stvar. Stvar je bila ta-le: Nekdo je v šentjakobskem župnišču našel pismo, ko je bilo že določeno v peč, če ne še kam drugam. Iz pijetete ga je ohranil, da bi otel podpis Nj. prevzvišenosti takim namenom. Po ovinkih je prišlo pismo v roke „Narodovemu“ sodelniku, ki ga je zaradi značilne vsebine priobčil. Menim torej, da to ni bila „tatvina“, pač pa čin hvalevredne pijetete. Saj te je imel dotični tat mnogo več, nego šentjakobski g. župnik Rozman, ki je namenil toli znamenit list s knezoškofovim podpisom uničenju. „Tat“.

— **Iz prisilne delavnice.** Dva fantaprisiljenca sta ušla. Nista prva beguna in zadnja tudi ne. Dokler bodo prisiljenci hodili na delo, dotlej bodo tudi uhajali. Posamezni pazniki tega tudi pri največji pozornosti ne morejo preprečiti. Šele kadar bo pri vsakem pojedinem prisiljencu poseben paznik, tedaj bo možno zahtevati, naj skrbé, da nobeden prisiljenec ne uide. Zaradi ubega rečenih dveh fantov-prisiljencev se je posebno razkoračil kurat Koblar, dasi ga stvar čisto nič ne briga, nego jo ima presoditi g. vodja. Toda Koblar že od nekdanj ni paznikom prijazen in zato jim skuša škodovati kjer more. Naj bi se mož raje brigal za svojo službo! Prisiljenci se obnašajo v cerkvi tako, kakor v hlevu, ne znajo moliti, in nekateri se niti prekrižati ne znajo. To je pač najboljši dokaz, da Koblar svojo službo, za katero je razmeroma jako dobro plačan, skrajno malomarno opravlja. Za to, da preganja paznike, ima časa dovolj, da bi pa prisiljenca učil, za to ga nima, nego zahteva, naj učitelj in pazniki učé prisiljenca moliti itd. Le čuda, da še ne zahteva, naj pazniki namesto njega mašujejo! Svetujemo kuratu Koblarju, naj se briga za svoje zadeve. Saj ima dovolj masla na glavi.

— **Narodna doslednost najnarodnejšega ljubljanskega odvetnika.** Iz Celovca se nam piše: Opetovano smo že imeli priliko prepričati se pri poročilih o sejah ljubljanskega občinskega sveta o „ognjevitom narodnem prepričanju“ g. dr. Krisperja, katerega različne interpelacije o nemškem

tisku na ljubljanskih občinsko-službenih zavetkih i. dr. so napravile utis, da ni v celem občinskem svetu našega stolnega mesta tako narodnega moža, kot je on. Saj se sumniči narodnost najbolj zaslužnih naših mož tudi v skoraj vsaki številki njegovega osebnega glasila, „Slovenskega Lista“, ki hoče izmej vseh slovenskih listov najbolj ognjevitost zastopati geslo: „Svoji k svojim!“ Kako silno pa je on sam o potrebi tega gesla mej nami Slovenci prepričan, kaže naslednje: Koroški Slovenci so dobili po dolgem času vendar jedenkrat svojega narodnega odvetnika v Celovcu. Kakor vsak začetnik, imel se je g. dr. Kraut iz početka naporno boriti za svoj obstanek in v rih temu se je imel in se še ima bojevati s tolikimi neprilikami pri po mišljenju mu nasprotnih sodnikih in zunanjih sovražnikih da ga more jedino-le njegova ljubezen in navdušenost, pomagati trpinčenim koroškim, Slovincem, vzdržati na njegovem težavnem stališču. Ker je naš čislani g. dr. Kraut dobro znan tudi ljubljanskim krogom kot na vdušen Slovenec, pričakovati bi se smelo tembolj, da ga tudi najnarodnejši gosp. dr. Krisper o priliki kakega potrebnega zastopstva pri tukajšnjem sodišču ne prezre, ter delegira rajše vrliga slovenskega rokaja, kakor katerega zagrizenih naših sovražnikov k dotičnim obravnavam. G. dr. Krisper pa je na Koroškem tako naroden in tako navdušen za svoj: „Svoji k svojim“, da je že opetovano poveril blagor svojih klijentov našim tukajšnjim najljubejšim sovražnikom dr. Krauzu in dr. Mittereggerju. Zgodilo se je šele zadnje dni ravno isto pri zastopstvu narodne ljubljanske tvrdke „F. P. Vidic & Comp.“ Trpke besede bi se lahko povedale takim narodnim veljakom, a bodi naj dovolj ta slučaj, iz katerega naj se vsak razsoden Slovenec prepriča, koliko velja goreča narodnost moža, ki rajši privoščí zaslužka najljubejšim našim sovražnikom, kakor požrtvovalnemu in gmotno še ne trdno stoječemu lastnemu rokaju-kolegu. H-r.

— **Pravil zveze slovenskih županov** c. kr. deželna vlada za Kranjsko ni odobrila. Mej razlogi za neodobritev navaja sledeče: „Društveni namen je glasom pravil tudi ta, da se pospešuje v mejah obstoječih zakonov raba slovenskega, odnosno hrvatskega jezika pri občinskih uradih tistih občin, katerih prebivalstvo je ali zgolj slovenske, oziroma hrvatske narodnosti, ali pa mešano, in da so podpirajo slovenski in hrvatski občinski predstojniki v njihovim uradovanju. Iz te določbe je razvidno, da se društvo prizadeva, vplivati na občinsko upravo v dotičnih občinah, prizadevanje, koje je zlasti izrečeno v § 9. društvenih pravil, kateri določa, da občni zbor obravnava in sklepa v zadevah, ki se tičejo občinske uprave. Z ozirom na to pa, da je občinska uprava utemeljena na samoodločljivosti občine, in ker občinska uprava, v kolikor se tiče izročene delokroga, obsega tudi sodelovanje občine za namene državne uprave, postala bi dotična društvena dejavnost zakonom protivno uplivanje na občinsko upravo, odnosno glede izročene delokroga tudi uplivanje na državno upravo, v tem oziru utegnil bi navedeni upliv občinske predstojnice v njihovim uradovanju zmotiti. Po tem takim je namen društva smatrati za uplivanje na občinsko upravo po činiteljnih, kateri niso za to poklicani, namen je torej protizakonski. Dalje je uplivanje na upravne oblasti, — take so namreč občinski uradi zlasti z ozirom na izročeni delokrog, — smatrati za politično dejavnost.“ Kakor se nam poroča, bodo se v kratkem vložila prenarajena pravila.

— **Shod vinogradnikov.** Iz Novega mesta nam dohaja vest, da se snidejo dolenski napredni vinogradniki v pričetku meseca maja v Novem mestu, kjer se bodo posvetovali in sklepali o vprašanju, kako prodajanju petijota v okom priti, ter vinsko kupčijo povzdigniti. Prej ta shod sklicati ni skoro mogoče, ker imajo ravno zdaj vinogradniki vse polno dela in pa počakati je treba tudi, kaj da bode v deželnem zboru izvoljena deveterica poslancev glede konsumnih društev ukrenila, oziroma kaj da bode deželni zbor v tem oziru sklenil. Dolenski napredni vinogradniki so jako uneti za shod, in kakor se čuje, nadejati se jim je i vipavskih gostov v lepem številu.

— **Umer.** Dne 9. t. m. so našli 60-letnega Jožefa Dobravca iz Jesenja blizu

Brnka ubitega. Umora sumnega so zaprli 16letnega A. Prašnikarja iz Jesenja ter ga izročili okrajnemu sodišču v Litiji. Tu je fant povedal, da je ubil Dobravca s kolom njegov oče Jernej, in sicer zato, ker je sumil, da mu je Dobravec pred leti zažgal kozolec. Zaprli so na to še očeta. Menda sta ubila starca oče in sin.

— **Utonila.** 12. t. m. so našli v bohinj-ski Savi truplo 48letne beračice M. Žen iz Črešnjevca. Beračica je rada pila ter je padla z brvi v Savo.

— **Puško razneslo.** Dne 9. t. m. je hotel tesarski pomočnik Fr. Jonke v Selih pri Kočevju streljati s staro puško. Že pri prvem strelu pa je razneslo puško ter mu odtrgalo prste. Težko ranjenega Jonkeja so pripeljali v deželno bolnico.

— **Ubil se je.** Dne 10. t. m. se je 70letni Jož. Dremelj iz Selna, občina Gradišče, v vinogradu svojega sina spodtaknil, se valil po hribu navzdol ter padel preko neke skale, tako da se je ubil.

— **Požari.** 10. t. m. ponoči je nastal pod streho hiše Iv. Bolke v Poženku pri Kranju ogenj, ki je upepelil vlcic požrtvovalnim gasilcem iz Cerkljan hišo in gospodarska poslopja. Škode je za 1000 gl., zavarovan je bil pogorelec le za 700 gl. — 11. t. m. je nastal v Vedrengu pri Črnomlju v kleti Pavla Laknerja ogenj, ki je uničil klet, poleg stoječi hlev in 1000 korakov oddaljeno klet Iv. Laknerja. Škode je za 1300 gold. — 12. t. m. sta v Zg. Lokvici Matija Govednik in njegov sin razstreljala skale v vinogradu, pri tem je odskočila vžigalna vrstica na hišo Jož. Muca, tako da je nastal požar, ki je upepelil Mucovo hišo in hišo sosedinje Težak. Škode je za 2200 gold. Zavarovana sta bila pogorelca samo po 450 gl.

* **Gdč. Hilbert.** Lanska najivka pri ljubljanskem gledališču, gdč. Hilbert, se je razvila tekom jedne sezone do prave umetnice. Doslej je igrala z največjimi uspehi na razstavnem gledališču, sedaj pa je angažirana pri krasnem novem gledališču v Plznu. Minoli torek je gostovala v Pragi na narodnem gledališču ter dosegla največji vspeh. Igrala je „Miško“ Pailleronovo. V II. dejanju je žela pravi triumf, in občinstvo ji ni moglo dovolj ploskati. Vsi češki listi so polni hvale o gdč. Hilbertovi,

* **Volovska kri v vinu.** Leonard Sangiorgio prodajal je v svoji krčmi v Vel. Varadinu črno vino po izredno nizki ceni. Ta mala cena je imela povod, da je policija preiskovala njegovo hišo, kjer je našla množino volovske krvi.

* **Henryjev tajnik samomorilec.** Nekdanji tajnik polkovnika Henryja, ki si je radi Dreyfusa prerezal v ječi vrat, adjutant Lorinier se je obesil. Baje ga je vojno ministerstvo poklicalo v Pariz, da bode zaslišan, in Lorinier se je iz strahu obesil. Trdi se, da je Lorinier po ukazu in naročilu Henryja spisal pisma, vsled katerih je bil Dreyfus obsojen.

* **Peš okoli sveta.** Angleška dijaka, 22letni Samuel Abel iz Hinkleya in 24letni Henry William Insull, sta pred nekaj dnevi odpotovala peš okoli sveta. Vzela nista ničesar seboj; tudi sta brez denarja. Kar bosta mej potjo potrebovala, si mislita zaslužiti z literaričnimi in fotografičnimi deli. Potovati hočeta preko Francoske, Avstrije, Turčije, Afganistana, Indije, Kitajske v Zjedinjeno državo. Določila sta, da se vrmeta v treh letih.

* **Živalsko pokopališče.** V Parizu kanijo baje sezidati pokopališče, kamor bodo pokopavali mrtve pse, mačke, konje, sploh vse tiste živali, katere so v svojem življenju pridno služile človeku. Ustanoviteljica je neka Suzana Neyrat, katera hoče nabrati 300.000 frankov glavnice, iz katere se potem pokopališče napravi. Na tem pokopališču bode tudi nekaj muzej, kjer bodo spravljene spomini na živali, katere so se v življenju izvanredno odlikovale. Tako bodo tu na pr. slike psov, kateri so kakega človeka smrti rešili itd.

* **Konkurent zlata.** Na Francoskem so znašli kovinsko zmes, ki je po barvi jako podobna zlatu. Ta zmes se more kovati in li kati ter jo razne kisline ne spremené. Zmes obstoji iz 96% bakra in 4% antimona. Zmes je jako cenena; kilogram velja namreč le 4 franke. Bržčas se začno delati iz te zmesi nakiti in razne lepe stvari.

Telefonična in brzojavna poročila.

Izvrševalni odbor desnice.

Dunaj 18. aprila. Govori se, da se snide izvrševalni odbor desnice še tekom meseca aprila.

Dr. Kaizl.

Dunaj 18. aprila. Finančni minister dr. Kaizl je odpotoval danes opoldne v Neuberg na Štajersko.

Dr. Ebenhoch za § 14.

Dunaj 18. aprila. Dr. Ebenhochovo glasilo, „Linzer Volksblatt“ se poteza v današnji številki za jezikoven zakon na podlagi § 14. ter izraža mnenje, da se takemu zakonu ne bo ustavljala nobena stranka desnice.

Shod čeških zaupnikov.

Brno 18. aprila. Tukajšnje mladočeško glasilo javlja, da se snidejo na Dunaju v kratkem zaupni možje Čehov s Češke in Moravske.

Čuden okrajni glavar.

Lvov, 18. aprila. Okrajni glavar v Nadvorni je tožil radi razžaljenja brivca Blaua, ki je bil obsojen na dvamesečno ječo. Državno sodišče pa je sodbo ovrglo, ker se je dognalo, da okrajni glavar več mesecev ni plačal brivcu za britje ničesar, ampak mu je naložil petkratni davek ter ga je preganjal na vse načine.

Sultan črnogorskemu knezu.

Carigrad 18. aprila. Turški sultan je poslal knezu Nikoli ob priliki zaroke njegovega sina Danila z meklenburško nadvojvodinjo Aleksandro najprisrčnejšo čestitko. Hkratu je sporočil, da je odpisal še posebnega poslanca, ki pride čestitat zaročencema.

Dreyfusova aféra.

Pariz 18. aprila. Jutri se snidejo združene kamore kasacijskega dvora, da se posvetujejo glede revizije Dreyfusove obsodbe. Listi silno hujskajo proti reviziji.

Komorne volitve na Španskem.

Madrid 18. aprila. Dosedaj so se izvršile komorne volitve ugodno za vlado, ki ima že svojo večino. Na raznih krajih pa so se primerili krvavi nemiri, pri katerih je posredovalo vojaštvo.

Omadeževan.

(Povest iz Nizozemske.)

(Dalje.)

„O ne, ne! Koliko srečnejša od mene, zavisti vredna si Ti, Roza!“ rekla je Asta jokaje. „Tvoj mož je sicer kaznovan, a ljubi Te, ljubi Te še danes, bil je Tvoj z vsakim dihljem, bil je vedno pri Tebi, mislil, skrbel le zate, njegova duša bila je odprta pred Teboj, razun te ene skrivnosti. Koliko huje je mene nesreča zadela, pomilovanja vredna sem jaz!“

Roza je pozabila lastno svoje gorje, ko je slišala to nepopisno žalost. Globoko, iskreno sočutje se je je polastilo; tu se je moglo še pomagati.

„Nikakor ne, preljuba Asta,“ prosila je, „tudi baron Te ljubi. Kar preti Tvoji sreči, so napake stanu, morda tudi nagon k lahkomičnosti. A oboje ne more še tako globoko ukoreninjeno biti, da bi se ne dalo več zatreti.“

„Oboje je skoraj tako staro, kakor najin zakon,“ začela je Asta malo mirnejša. „Že od prve ure videla sem, da ne zna računati, ne izhajati s tem, kar ima. In kmalu je začel staviti pri dirkah, katere je obiskoval že kot čaštnik. Na njegovo nesrečo je bilo, da je nekajkrat dobil; začel je igrati s strastjo. Vedno višje je stavil, kmalu je igral tudi v klubu in nekaj časa sem tudi pri oni baronici, pri kateri se shajajo vsi igralci. Zdjaj ga je sreča zapustila; zdaj izgublja velike svote. In če ga prosim, rotim, postane jezen. Jaz sem silno trpela v zadnjih tednih. Danes zvečer je prišel ves obupan domov, češ, da mora na vsak način denar imeti! In jaz mu nisem vedela nobenega sveta.“

S st rahom poslušali sta Roza in Štefanija. Še mej tem, ko sta sestro tolažili in je Roza premišljevala, če bi naredila poskus, da bi ona svaka prosila, vstopil je hipoma baron.

Bled in razmršen, s temnim pogledom stal je pred njima. Roza in Štefanija le mimogrede pozdravljaje, stopil je s slabo pokrito jezo k Asti ter jo z močjo prijel za roko. Videti mu je bilo, da se ne bo oziral na nikogar.

(Dalje prih.)

Darila.

Jednasti izkaz prispevkov za cesarjev spomenik v Ljubljani. Darovale so nadalje v rečno svrhu občine: Kanal 20 gld. Vremški Britof 20 gl., Grosuplje 20 gld., Spodnja Šiška 30 gld., Dobrujine 100 gld., Gorenji Logatec 25 gld. in Črniče na Goriskem 20 gld.

Condurango Malaga vino

(želodec krepčujoče vino).

(19-16) Sunja, 23. septembra 1898.
Blag. gosp. M. Leustek, lekarnar v Ljubljani.
Rad priznam, da je Vaše Condurango Malaga vino pristno. Deluje posebno dobro pri želodčni boli, krepči telo, lajša in vzbuja slast do jedij.
Dr. J. Folnegovič, obč. zdravnik.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 506,2 m. Srednji srčni tlak 736,0 mm.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
17.	9. zvečer	737,3	9,6 sl. jz.ahod	skoro jas.		
18.	7. zjutraj	738,2	8,4 sl. svzhod	oblačno		
	2. popol.	737,1	16,7 sr. svzhod	skoro obl.		0,0 mm

Srednja včerajšnja temperatura 10,6°, normala: 10,0°.

Dunajska borza

dné 18. aprila 1899.

Skupni državni dolg v notah.	100 gld.	95 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	55
Avstrijska zlata renta	120	—
Avstrijska krona renta 4%	100	65
Ogerska zlata renta 4%	119	65
Ogerska krona renta 4%	97	50
Avstro-ogerske bančne delnice	923	—
Kreditne delnice	358	50
London vista	120	45
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	95
20 mark	11	78
20 frankov	9	55
Italijanski bankovci	44	45
C. kr. cekini	5	68

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA MAKŠ VERŠEC, Ljubljana, Selenburgove ulice 3. Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5-10 gld.

Pošten in priden

mlynar

vešč pri mletvi turšce, se sprejme tako; pod ugodnimi pogoji.
Ponudbe sprejema Hinko Grabrijan v Vipavi. (734-1)

Št. 3318.

Razpis.

V Metliki je izpraznjena služba

provizoričnega deželnega živinozdravnika.

S to službo združeni so dohodki letnih 700 gld., in sicer pripade od tega 400 gld. na deželni zaklad, po 150 gld. pa na sodni okraj Metlika in na občino Metliko. Živinozdravnik je dolžan brezplačno ogledovati meso v mestu Metlika, isto tako tudi živino, ki se prižene tje kaj ob letnih semnjih ter tedenskih tržnih dneh. Prosilci za to službo pošljejo naj svoje prošnje z dokazili o starosti, znanju slovenskega in nemškega jezika in o živinozdravniški vsposobljenosti

do 15. maja 1899

podpisanemu deželnemu odboru.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, dné 13. aprila 1899.

Najnovejša špecerijska trgovina!!!

Karol Planinšek

prej Schober, Dunajska cesta št. 8.

Oziraje se na svoj zadnji inserat, dovoljujem si slavno občinstvo opozarjati na svojo veliko zalogo špecerijskega blaga, kakor: raznovrstne kave, olivnega in namiznega olja, kakao, čokolade itd.

Nadalje se istemu tudi priporočam za nakup fine pristne slivovke, najfinejšega francoskega konjaka, tropinovca in špirta po najnižjih cenah, zagotavljajoč solidno in realno postrežbo. (737-1)

Zahvala.

Globoko užaljeni po smrti nepozabnega očeta, oziroma tasta in starega očeta, gospoda

Josipa Korbar-ja

c. kr. poštarja, župana in posestnika izrekamo tem potom najtoplejšo zahvalo za neštivilne dokaze iskrenega sočutja, za prelepe darovane vence in mnogobrojno spremstvo, vsem prijateljem in znancem, zlasti pa prečastitemu gospodu župniku M. Malenšek-u za prelepo tolažbo mej boleznijo in ob smrti pokojnikovi, prečastiti duhovščini iz okolice; preblagorodnemu gospodu c. kr. vladnemu svetniku in okrajnemu glavarju, markiju pl. Gozani-ju, preblagorodnemu gospodu Ivanu Hribarju, županu stolnega mesta Ljubljane, preblagorodnemu gosp. Franu Povšetju, državnemu in deželnemu poslancu, preblagorodnemu gosp. Franu Perdanu, predsedniku trgovske in obrtne zbornice, č. g. županom in občinskim zastopnikom iz okolice: slavni požarni brambi v Bizaviku, in slavnemu „Tesarskemu in zidarskemu pevskemu društvu“ za prelepo petje. Bog povrni stotero!

Spodnja Hrušica, 18. aprila 1899.

(740) **Žalujoči ostali.**

Avtomatični

lovilci za množine.

Za podgane gld. 2.—, za miši gld. 1.20. Lové brez nadzorstva po 40 v jedni noči, ne puščajo nobene nečistosti in se postavljajo zopet sami. Lovilnica za ščurke „Eclipse“, na tisoče ščurkov in žoharjev v jedni noči loveča, à gld. 1.20. Povsod najboljši vpehi. Pošilja se proti povzetju. (693-2)
M. FEITH, Dunaj, II., Taborstrasse 11/B.

Glavna zaloga moke

iz slovečega valjičnega mlina

Vinko Majdič-a v Kranju.

Pri razstavah odlikovani izdelki, dobé se en-gros po originalnem ceniku pri

Antonu Ditrich-u

glavnem zastopniku (733-1)

Marije Terezije cesta št. 2. Ljubljana. (735-1)

„Ljubljanski Zvon“

št. 2 leta 1898 kupi upravništvo „Ljubljanskega Zvona“.

Št. 14.201.

Razglas.

(739)

Podpisani mestni magistrat naznanja, da se bode v soboto, dné 23. aprila letos, ob 11. uri dopoludne na dvorišči mestne hiše vršila javna prodaja starih okenj in vrat. Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane dné 18. aprila 1899.

Za spomlad

priporočá

AVG. AGNOLA

Ljubljana, Dunajska cesta 9

poleg „Figovca“

svoje bogato zalogo

steklenine, porcelana, zrcal, šip itd.

posebno pa (808-9)

oprav za gostilne

v mestu in na deželi.

Vrčki, kozarci in steklenice

po zelo nizkih cenah.

Izvod iz voznega reda

veljavna od dné 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane jut. kol. Praga čez Trbiš. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal Ansee, Solnograd; čez Klein-Beifing v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. sjutraj osonni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osonni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob Jeseru, Inomost, Bregec, Curh, Genevo, Pariz, čez Klein-Beifing v Steyr, Linc, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Heb, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten. — Praga v Novo mesto in v Korošje. Osonni vlaki: Ob 6. uri 54 m. sjutraj, ob 1. uri 05 m. popoldne, ob 6. uri 55 m. svečer. — Prihod v Ljubljane j. k. Praga iz Trbiša. Ob 6. uri 46 m. sjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipakega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Anseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoludne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Curih, Bregeca, Inomosta, Zella ob Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. svečer osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Praga iz Novega mesta in Korošje. Osonni vlaki: Ob 8. uri 21 m. sjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 45 m. svečer. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. sjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. — Prihod v Ljubljane d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. sjutraj ob 11. 8 m. dopoludne, ob 6. uri 10 m. (1)

Nova, jednonadstropna hiša z vrtom

se dá v najem ali se tudi proda. Ista leži 10 minut od trga Ribnice ob cesti v Korošje; v hiši, katera stoji ob vodi, je gostilna. Več pri posestniku: Antonu Pajnič-u, Goriča vas pri Ribnici. (709-4)

Sveže

Kulmbachsko pivo

v steklenicah

priznано zdravilo in krepilo za bolnike je v zalogi trgovine (21-89)

Kavčić & Lilleg

pri „Zlatoregu“.

Velika, novo zgrajena vila v Kranju

z 18 lokalitetami in zraven pripadajočim parkom se po primerni ceni proda.

Pojasnila daje Jožef Fuser v Kranju. (713-2)

VABILO

rednemu letnemu občnemu zboru Posojilnice v Ribnici

registrovane zadruge z omejeno zavezo

ki bo

dné 30. aprila 1899 ob 4. uri popoldne v društveni pisarni. (736)

Dnevni red:

1. Poročilo predsednika.
2. Odobrenje letnega računa za l. 1898.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Razni predlogi.
5. Volitev načelnštva in nadzornikov za leto 1899.

V Ribnici, dné 17. aprila 1899.

Načelstvo.

F. Cassermann

krojač za civilne in raznovrstne uradniške uniforme

in poverjeni zalagatelj ces. kr. unif. blagajne drž. železnice uradnikov

Ljubljana, Selenburgove ulice št. 4

se priporočá slavnemu občinstvu za izdelovanje civilnih oblek in nepremočljivih havelokov po najnovejši fačoni in najpovoljnejših cenah. Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladišču.

Gospodom uradnikom se priporočá za izdelovanje vsakovrstnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor: sablje, meče, klobuke itd., gospodom c. kr. justičnim uradnikom pa za izdelavanje

talarjev in baretov. 16

Darila za vsako priliko!

Frid. Hoffmann

urar

v Ljubljani, Dunajska cesta

priporočá svojo največjo zalogo vseh vrst

žepnih ur

zlatih, srebrnih, iz tule, jekla in nikla, kakor tudi stenskih ur, budilk in salon-skih ur, vse samo dobre do najfinejše kvalitete po nizkih cenah.

Novosti v žepnih in stenskih urah so vedno v zalogi. 16

Popravila se izvršujejo najtočneje.

Fran Kaiser

puškar

prodajalec biciklov

iz prvih tovarn 16

Ljubljana, Selenburgove ulice 6.

Najboljše urejena delavnica za popraviljanje biciklov in šivalnih strojev.

• Vzorci na zahtevanje poštnine prosto. •

S tem uljudno naznanjam slav. p. n. občinstvu, da je moja trgovina s suknom založena z najnovejšim blagom

za pomladansko in letno sezono.

Imam tudi največjo zalogo Krennerjevega blaga iz Škofje loke, domač izdelek najboljšje vrste. Priporočam se slav. p. n. občinstvu za mnogobrojen obisk z veseloštopanjem

Hugo Ihl.

Suknanih ostankev vedno veliko v zalogi.